

VÝTAH

ZE ZUŠ VEVEŘÍ

ROZHOVOR

učitelka Michaela Kulísková
maminka Hana Hozová

REPORTÁŽE

ze zajímavých akcí školy

ČLÁNKY

Naši žáci s Českou filharmonií
ZUŠ jako národní poklad
Ohňostroj v hlavě
(o vlivu hudby na mozek)

HUDEBNÍ SOUBORY

Cimbálka
Ensemble MiDiversa

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

Pololetní plán akcí





SLOVO ŘEDITELE

Vážení rodiče, milí žáci!

Také druhé číslo časopisu vám přináší reportáže z několika akcí, rozhovory, představení dalších našich souborů a také zajímavé články o uměleckém vzdělávání.

Časopis je proložen milými obrázky a komiksy našich dětí z výtvarného oboru. Pokud zde chcete vidět i ten svůj, poproste paní učitelku nebo nám jej rovnou vyfoťte a pošlete sami!

Máme (doufám) za sebou období chřipek a nepříjemných nemocí, ale také jarní prázdniny. Věřím, že tak do dalších aktivit vyrážíme posílení a že vše už poběží, jak je naplánováno. Mimochodem, plán akcí na celé pololetí najdete na poslední stránce, posílali jsme ho také v únorovém newsletteru. Budu rád, když se spolu potkáme třeba hned na koncertě Hraje celá rodina 26. 2. – můžete se o něm dočíst hned o pár stránek dál. Těším se na vás!

A opakuji své pozvání: Pokud se chcete na cokoliv zeptat nebo máte zájem o konzultaci, moje dveře jsou vám otevřené, nebojte se napsat, přijít. Stejně tak máte-li jakékoliv podněty k časopisu nebo k naší práci, ke škole... jsme tu pro vás.

MgA. Vladimír Halíček, ředitel školy

5.2.2025 TANEČNÍ PŘEHLÍDKA

OKRESNÍ KOLO SOUTĚŽE ZUŠ

DĚLNICKÝ DŮM

JAMBOROVA 65
BRNO

ZUŠ Antonína Doležala ZUŠ Slunná
ZUŠ PhDr. Zbyňka Mrkose ZUŠ Smetanova 8
ZUŠ Jaroslava Kvapila ZUŠ F. Jílka
sZUŠ Mgr. Radmily Chmelové ZUŠ Veverí
ZUŠ Vítězslavy Kaprálové

Partneři přehlídky:

Sansha

GZECH

sabe

Okresní kolo soutěžní přehlídky žáků základních uměleckých škol České republiky vyhlášené Spolkem Umělecká rada ZUŠ ČR s podporou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR v tanečním oboru

Organizátor: Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace

VRAŽDA V ORIENT EXPRESU

Soutěžní kategorie: 6.1.1 Žáci přípravného a základního studia a studia pro dospělé - skupiny
Věková kategorie: V.

Pedagog: MgA. Pavla Šebíková

Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace

DIPLOM

ZLATÉ PÁSMO S POSTUPEM

GRATULUJEME děvčatům i jejich paním učitelkám
Pavle Šebíkové a Gabriele Hrabalové
a DĚKUJEME za skvělou reprezentaci naší školy!

VRAŽDA V ORIENT EXPRESU

Soutěžní kategorie: 6.1.1 Žáci přípravného a základního studia a studia pro dospělé - skupiny
Věková kategorie: V.

Pedagog: MgA. Pavla Šebíková

Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace

ZVLÁŠTNÍ OCENĚNÍ

ZA VÝBĚR A ZPRACOVÁNÍ TÉMATU

MgA. Iva Musilová, předsedkyně poroty
V Brně, 5. 2. 2025

Okresní kolo soutěžní přehlídky žáků základních uměleckých škol České republiky vyhlášené Spolkem Umělecká rada ZUŠ ČR s podporou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR v tanečním oboru

Organizátor: Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace

BABYLONSKÁ VĚŽ

Soutěžní kategorie: 6.1.1 Žáci přípravného a základního studia a studia pro dospělé - skupiny
Věková kategorie: IV.

Pedagog: MgA. Pavla Šebíková

Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace

DIPLOM

ZLATÉ PÁSMO

Okresní kolo soutěžní přehlídky žáků základních uměleckých škol České republiky vyhlášené Spolkem Umělecká rada ZUŠ ČR s podporou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR v tanečním oboru

Organizátor: Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace

POPELKA

Soutěžní kategorie: 6.2.1 Žáci přípravného a základního studia a studia pro dospělé - jednotlivci
Věková kategorie: V.

Pedagog: Gabriela Hrabalová, DiS.

Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace

DIPLOM

ZLATÉ PÁSMO S POSTUPEM

silová, předsedkyně poroty
V Brně, 5. 2. 2025

EMOCE

Soutěžní kategorie: 6.1.1 Žáci přípravného a základního studia a studia pro dospělé - skupiny
Věková kategorie: V.

Pedagog: Gabriela Hrabalová, DiS.

Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace

DIPLOM

BRONZOVÉ PÁSMO

MgA. Iva Musilová, předsedkyně poroty
V Brně, 5. 2. 2025

OBSAH

HRAJE CELÁ RODINA.....	1
TŘI KONCERTY PRO POPELKU A RADOST V CHOVÁNKU	3
JAK SE DĚLÁ SKLIZEŇ?.....	5
ZELENINOVÝ KOMIKS Z VÝTVARKY	8
JAK SE TANČÍ VIDEOKLIP.....	9
PŘEDVÁDĚČKY DRAMAŤÁKU.....	11
ROZHOVOR – Michaela Kulísková	13
ROZHOVOR – maminka Hana Hozová	15
ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY – ČESKÝ POKLAD	17
NAŠI ŽÁCI V PROJEKTU S ČESKOU FILHARMONIÍ	19
OHŇOSTROJ V HLAVĚ	21
VTIPY Z MOŘE.....	24
SOUBORY: CIMBÁLOVÁ MUZIKA ZUŠ VEVEŘÍ	25
SOUBORY: ENSEMBLE MIDIVERSA	27

Děkujeme všem, kteří se na přípravě tohoto čísla podíleli! Zapojili se žáci, učitelé i rodiče a o to zajímavější čtení to je.

Z řad žáků přispěli za hudební obor Natálie Kosíková, Kateřina Pučová, Magdaléna Bártková, Ludmila Šťastná, Štěpán Jahoda, za výtvarku Hermína Davidová, Ella Dubčáková, Emilie Potančok, Tobiáš Záděra, Julča a další.

Učitelé: Běla Zemánková, Hana Crháková, Michaela Gerichová, Michaela Kulísková, Jan Bělohávek, Věra Mikulášková, Jolana Zedeková, Martin Zeman, Pavla Šebíková, Martin Tlapák

Rodiče: Jitka Došlová, Hana Hozová

Foto Václav Švaňhal, Martin Zeman, Jolana Zedeková, Gréta Šnáblová, Vladimír Halíček, Pavla Šebíková

Sestavila Klára Hrivňáková, PR, media@zusveveri.cz

HRAJE CELÁ RODINA

Oblíbený koncert žáků a žáčků, na kterém vystupují se svými rodinami. Ať je hudba živí nebo ne, rozhodně je spojuje. Milá rodinná atmosféra, veselý zážitek a nejedno překvapení. Přijďte se podívat i s dětmi, srdečně vás zveme!

Na koncert Hraje celá rodina se účastníci vybírají jinak než na ostatní koncerty. Základním požadavkem je totiž připravit hudební číslo spolu s rodiči, prarodiči nebo jinými dospěláky z rodiny. A k tomu nejlépe přibrat i sourozence nebo bratrance či sestřenice. Umíte si představit, že je pak na koncertě pořádně veselo. Je krásné sledovat, jak spolu rodiny spolupracují a co je pro ně při společném hraní důležité. Uvidíte tak čísla, která chtějí pobavit, čísla, která si hráči vysloveně užívají a taky čísla naprosto vybroušená a precizní.

Jako u všech koncertů naší ZUŠ se dbá na to, aby všechno, co se prezentuje, mělo svoji úroveň, přesto se na rodinná vystoupení díváte trochu jinýma očima a je tu cítit uvolněnější nálada a velké propojení.

Všemi smysly

Součástí koncertu je veleoblíbená přestávka, během které nabízí skvělé občerstvení pan Bukovský. Majitel cukrářství a kavárny naproti naší škole vždy říká, že má tento koncert moc rád a s úsměvem obdaruje všechny mlsné i hladové muzikanty svými dobrotami.

Když se k tomu přidá fakt, že se koncert koná v krásném Barokním sále Místodržitelského paláce, stává se z toho najednou akce, kterou si užijete doslova všemi smysly. Osobně můžu říct, že mě nabije vždy na hodně dlouho a dává mi taky povzbuzení do situací, kdy mám pocit, že by naše rodina mohla být víc „sehraná“. Díky tomuto koncertu je vidět, že má smysl se o něco společně snažit a že vzájemná komunikace a podpora dávají dobrý základ pro krásné dílo. Ať je to hudební číslo nebo jiný společný cíl.

Koho letos můžete vidět

Letos se nám termín bohužel kvůli nemocem rodin přesouval, ale díky tomu máte ještě pořád šanci přijít. A proto je tady také místo reportáže pozvánka. Nový termín je ve středu **26. 2. 2025 v 18 hodin**.

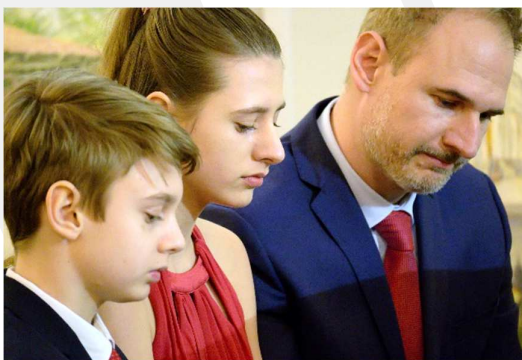
Můžete se opět těšit na veselou rodinu Vaňkových, ke které se tentokrát přidá další rodina Vaňkových! Co myslíte, jsou příbuzní?

Chybět nebudou ani Šáchovi s lidovkami nebo smyčcové číslo sester Šťastných. Od Poláčkových, kteří se kromě známých nástrojů nebojí ani těch méně obvyklých, můžete letos opět slyšet v akci maminčinu violu da gamba. Pokud máte rádi čtyřručky na klavír, přijďte si na své – zahrají vám tatínci s dcerkami a maminky se syny. A bude dokonce i šestiruční klavír od Hybášků! Svoji premiéru letos chystá i ředitelská rodinka Halíčkových.

Tak přijďte, garantujeme vám příjemně strávený čas a spoustu milých zážitků!

Klára Hrivňáková, PR





TŘI KONCERTY PRO POPELKU A RADOST V CHOVÁNKU

Poslední školní den loňského roku, těsně před Vánoci, hrál náš orchestr MiDiversa dětem v dětském centru Chovánku. Kromě dárků ze sbírky Sladké Vánoce jim předali i spoustu radosti a veliký zážitek.

V prosinci jste měli možnost si naživo poslechnout krásně zpracovanou hudbu jedné z nejznámějších vánočních pohádek, kterou není žádná jiná než Tři oříšky pro Popelku. Hudbu k ní složil Karel Svoboda, o originální aranž na míru se postarali bratři Tvrzníkoví. Noty na Popelku jsme dostali docela s předstihem, takže se vše stíhalo nacvičit. Díky krásným melodiím Popelky, bylo učení příjemné a svižné. Každý nástroj měl své pasáže, ve kterých vynikl od zbývajících orchestru. Orchestr Ensemble MiDiversa pod vedením pana učitele Bělohávků pak skladbu hrál hned na třech koncertech, na dvou z nich se připojil i dětský sbor, který vede paní učitelka Markéta Szendiuchová.

Nejdříve bylo v plánu hrát pouze v Konventu a na vánoční besídce v Sýpce, kde také vybíráme peníze, na dobrou věc. Avšak třetí koncert se povedlo domluvit s Evou Spáčilovou, ředitelkou bystrčského Chovánku, abychom nejen mohli přispět penězi ze sbírky, ale také dětem přijít zahrát a zpestřit jim tak Vánoce.

Jak probíhala návštěva Chovánku?

Od začátku se řešil podstatný problém, v jakých prostorech budeme hrát, protože místa v Chovánku moc není. No a tak jsme skončili v jejich jídelně. Na začátek měl náš pan ředitel úvodní slovo, kde dětskému domovu předal i částku, kterou jsme vybrali na předešlém koncertě v Sýpce. Potom nastalo hraní Popelky, už bez dětského sboru, takže naše nástroje jsme tišit nemuseli.

Dětských diváků bylo okolo 40 až 50 ve věku tři až dvanácti let, ale paní ředitelka říkala, že jich je v Chovánku celkově až 70. Po našem dohrání měly i děti připravené svoje vystoupení. Střídali se různé skupiny mladších i starších dětí a každá skupina měla připravené své číslo. Někteří říkali básničky, jiní zpívali a dokonce i tančili. Děti byly velice šikovné a talentované.

Po jejich vystoupení měla slovo místní paní ředitelka a pronesla větu ať si vážíme své rodiny a hýčkáme si své blízké, což většinu z nás dojalo. Na závěr jsme ještě zpívali spolu s dětmi koledy a všichni jsme od nich dostali dáreček v podobě zápichu do květináče s obrázkem, který samy vyrobily. To už se ovšem naše návštěva chýlila ke konci a my se tak pěkně rozloučili a jeli domů.

Natálie Kosíková, Kateřina Pučová





JAK SE DĚLÁ SKLIZEŇ?

Sklizeň ve škole a v prosinci?! Co je to za kombinaci? Jak z pohádky o dvanácti měsíčkách! Ono to ale smysl dává. Nejdříve sklídit úrodu a poté sklídit plody práce našich výtvarníků. Přečtěte si, jaký zajímavý proces taková sklizeň je.

Musí se nejdříve sklídit úroda na poli, ve skleníku, na zahradě... Naše sklizení začalo na zahradě ve Veselí nad Moravou, kde vyrostly ty nejkrásnější dýně, cukety, patisony a jiné tykve. Tolik překvapivých tvarů, barev a jejich kombinací přímo vybízelo ke kreslení a malování.

Tyto nádherné plody putovaly ze zahrady MUDr. Anny Ondračkové, maminky našich bývalých žáků, z Veselí až k nám do Brna do školy. Pro nás se staly vítanými modely pro výtvarnou práci a následně i tématem celé naší výstavy. Tu jsme nazvali jednoduše: Sklizeň: Dýně a jiné...

Žáci všech ročníků a čtyř výtvarných ateliérů se pustili do zajímavé práce. Nejdříve zkoušeli vystihnout tvar modelů v rychlých uvolňovacích skicách, pokračovali kresebnými kompozicemi, postupně se přidávaly studijní kresby a malby různými technikami, které později zase vystřídaly stylizační cvičení, komiksy, dekorativní koláže inspirované japonskou umělkyní Yayoi Kusama i hravé koláže, ilustrace a receptáře.

Vernisáž jako happening

Naši výtvarnou sklizeň jsme vystavili v Galerii na chodbách školy a uvedli 4. prosince vernisáží. Ta nebyla jen přehlídkou vystavených prací, ale uspořádali jsme i happening a zapojili návštěvníky aktivně do dění. Při vstupu na výstavu dostal každý návštěvník kartičku, vybral si barvu fixu a nakreslil na ni svou vlastní zajímavou dýni. Vzájemná výměna nakreslených kartiček se stala příležitostí k seznámení s ostatními návštěvníky. Vyměněná originální dílka si pak všichni mohli uschovat pro případ, že se někdo z nich stane slavným umělcem. Tento nápad vznikl v hlavách studentek Ester Aylin Yildizové a Adély Polákové, které i happening uváděly. Velká sklizeň během vernisáže vznikala i na úvodním panelu, na kterém si účastníci vernisáže mohli ještě jednou ztvárnit svou dýni a zanechat ji v sousedství všech ostatních kreseb. Potkaly se tu dýně všech podob a velikostí v krásné rozmanitosti a překrývajících se tvarech. Tato úroda se pak stala součástí naší výstavy a doplnila tak bohatou sklizeň, která započala na jedné krásné zahradě ve Veselí nad Moravou.

Běla Zemánková



Skvělá odezva aneb „na této akci nevidím nic špatného“

Zeptali jsme se několika účastníků, jak se jim celá happeningem ozvláštěná akce líbila:

- dobrá prezentace
- super aktivita
- ~~dobrá aktivita~~ občerstvení
- inspirující obrázky
- (dala bych si dýňovou ~~polévku~~ polévku)

Na Vernisáži dýně jsem byla a moc se mi líbila protože tam bylo líbale to nebylo jediný co tam bylo. Byly tam dvě holky studentky na začátku které to hezky vedly a zapojily nás všechny do programu. Hezké obrázky jak od mladších tak od starších. Na téhle akci nevidím osobně nic špatného.

líbilo se mi to
zajímavý koncept a
každá se zúčastním
další! 😊

Vernisáž byla super, příjemní lidé, fajn atmosféra. Velmi originální nápad, jak udělat na akci živo. Ve zkratce povedená výstava ❤️



Moc se mi líbilo, jak si holky připravily happening a povedlo se jim zapojit všechny. Líbilo se mi téma vernisáže, protože mám ráda dýně. Julča ❤️ ⭐ 🐱





[illegible]

Hermína Davidová, 1. ročník, 8 let ↑



JAK SE TANČÍ VIDEOKLIP

Na podzim roku 2024 se propojily hudební a taneční obor ZUŠ Veveří v projektu, jehož výsledek ještě vyčkává na své zveřejnění.

Naše tanečnice měly možnost účinkovat ve videoklipu ke klavírní skladbě Concertino (M. Ducháč, V. Hála) v podání talentované klavíristky Sofie Eleny Hybáškové ze třídy paní učitelky Lucie Kubátové. Sofia byla například v roce 2024 vybrána na přehlídku klavíristů Brněnské klavírní mládeže.

Příležitost k účinkování ve videoklipu se neobjevuje často, a proto se tanečnice rozhodly dobře se připravit.

Žákyně ZUŠ Veveří s paní učitelkou Pavlou Šebíkovou si vytvořily choreografii, která je jemná a vystihuje náladu hudebního doprovodu. Tanečnice zkoušely tuto choreografii v tanečním sále i v samotném prostředí kavárny, kde upravovaly kroky přesně na míru danému prostoru. Celá jedna vyučovací hodina probíhala v prostoru kavárny, nikoli v tanečním sále jako obvykle. Dívky nepodcenily ani přípravu vizáže, společně s učitelkou vybíraly z obrázků s účesy a líčením ty nejlepší návrhy, které by ladily s kostýmem a slušely blondýnkám i brunetkám. V den natáčení se vydaly do SOU Charbulova, kde je budoucí kosmetičky a kadeřnice nalíčily a učesaly podle vybraných vzorů.



A pak přišel ten jeden jediný natáčecí den, 7. listopadu. Videoklip se natáčel v prostředí kavárny v centru Brna a v městském parku Lužánky. Park byl v tu dobu zalitý podzimním sluncem a zasypaný nádherně barevným listím. Právě tato scenérie vytvořila tu potřebnou atmosféru videoklipu.





Celý den měl přesný harmonogram i scénář tak, aby v parku ještě dostatečně svítilo slunce pro kameru, následovala cesta k vizážistkám a odtud rovnou do kavárny, kde proběhl závěr natáčení.

Natočený materiál můžete od 14. 2. vidět na Facebooku i na našich stránkách.

Můžete se těšit na zamilované téma a velký kus romantiky.

text Pavla Šebíková, foto Pavla Šebíková a Vladimír Haliček



PŘEDVÁDĚČKY DRAMAŤÁKU

Na přelomu ledna a února se představili také žáci literárně-dramatického oboru. Se svými učiteli připravili originální představení. Tady je malá reportáž z prvního z nich.

„Předváděčky mých žáků, tedy taková "otevřená hodina" literárně dramatického oboru, se z mého pohledu vydařily velmi pěkně. Velmi příjemnou a zábavnou atmosféru vytvořili žáci hned na začátku představení improvizacním cvičením nazvaným "rádio" a dále pokračovali ve svých dovednostech. Druhá skupina zaujala scénkou ve vlaku z filmu S tebou mě baví svět, odehranou ve "vietnamštině". Rád bych pochválil všechny své žáky, co stáli na jevišti. Pro některé to byla úplně první zkušenost s jevištěm a všichni se s tím vypořádali velmi pěkně.

I když se snažím s žáky prohlubovat jejich dovednosti a občas je to dril, nejdůležitější je, aby to pro ně byla zábava. A to se myslím na našem vystoupení povedlo. Bavili se diváci i žáci“, ohlíží se za představením pan učitel Martin Tlapák. „Všem za to děkuji.“

Že si herci rychle získali publikum, potvrzuje i maminka Jitka Došlová, která školní divadelní vystoupení navštěvuje pravidelně: „Jako vždycky jsem si představení užila, je to takový dobíječ baterek a dobré nálady. První skupinka mladších herců měla připravené krátké etudy, básně a texty. Nejvíc se mi líbila improvizací hra "rádio", kdy herci jako rozhlasový moderátoři mluvili na témata z publika (důchodci, AI, prázdniny). Druhá skupinka měla připravené 2 scénky z českých filmů Pelíšky a S tebou mě baví svět. Nešlo ale o klasiku, ale o netradiční ztvárnění operní, hororové a ve vietnamštině – za mě super. Těším se na příště.“

Tak teď aspoň tušíte, proč je mezi fotkami ta s uříznutou rukou... Více fotografií najdete na školním Facebooku nebo na stránkách www.zusveveri.cz/galerie.

Klára Hrivňáková, foto Gréta Šnáblová





ROZHOVOR – Michaela Kulísková



Další paní učitelkou pro náš rozhovor je Michaela Kulísková. Proč? Protože pokud jste v hudebním oboru, tak se s ní nejspíš setkáváte nebo si s ní aspoň píšete v Klasifikaci. Výuka je v jejím podání pestrá a dynamická. Co ji na tom všem nejvíc baví a jak tráví čas po dni plném setkávání a práce s tolika dětmi?

Tvoje činnost je velmi pestrá, funguješ u nás, na ZŠ nám. Svornosti, ve Filharmonii. Ve které z těch rolí se cítíš jako ryba ve vodě?

Moje činnost je sice pestrá, ale všechny moje pracovní aktivity mají společnou nitku, kterou je pedagogická činnost. Pocházím z ryze učitelské rodiny, ale nikdy by mě jako dítě ani nenapadlo, že jednou půjdu ve stejných šlépějích jako moji oba rodiče a dokonce i prarodiče! Jablko neпадá daleko od stromu.

Čím jsi tedy chtěla být, když jsi chodila do školy?

Tak to si vážně nepamatuji, asi jsem takové vysněné povolání vůbec neměla.

Když jsi chodila do ZUŠ, co tě bavilo a co bylo naopak nudné nebo těžké?

Já jsem ještě chodila na LŠU – tehdy to byla Lidová Škola Umění. Rodiče mě v pěti letech dali na housle, tehdy jsem nepřemýšlela, zda mě to má nebo nemá bavit. Asi mě to nijak významně nebavilo, protože jsem měla strašně přísného pana učitele, kterého jsme se všichni báli. Nedovolila jsem si snad ani jednou přijít do houslí nepřipravená. Stejně tak jsme měli přísnou paní učitelku z hudební nauky, které jsme se ale bát nemuseli – ačkoli byla na naše znalosti velmi důsledná. Nic nám neodpustila, ale všichni žáci ji měli moc rádi. Z toho, co nás naučila na hudebce, jsem prakticky čerpala celé studium na Konzervatoři.

Těšíš se do práce? Na co nejvíc?

Tak do práce se opravdu těším, já mám svoje všechny práce ráda a baví mě moc! Strašně moc mě baví a dobíjí, když se dílo daří, když vznikne ve třídě, mezi žáky soulad a potom nám to společně „ladí“ a jde od ruky. V těchto okamžicích je skrytá obrovská energie, která mě dobíjí. Napadá mě, že podobné pocity souladu zažívají dirigenti.



Jak dlouho už učíš?

Učím hooooodně dlouho, již jako studentka jsem si přivydělávala výukou němčiny a angličtiny. K výuce hudebky jsem se dostala trošku později, než jsem si ozkoušela různá povolání, a nakonec skončila jako ti moji předkové coby učitelka.

Čím po práci "dobiješ baterky?"

Les a ticho. Po práci doslova utíkám před lidmi domů, kde si nejdříve sednu a vyhlašuji minimálně půlhodiny, aby na mě nikdo nemluvil. Jinak dobívám baterky turistikou, o víkendu jsem s naším pejskem stále v lese.

Jakou hudbu ráda posloucháš? A jakou nejraději hraješ?

Já skutečně preferuji více ticho, ale mám ráda jazz a takové ty starší kapely, např. Queen, Ricchi e Poveri, ABBA, dále Amy Winehouse a nedám dopustit na Karla Gotta, to byl aspoň Český slavík! No a z klasické hudby samozřejmě hudba Mozartova a Antonína Dvořáka.

Hraji ráda vlastně všechno, když dostanu příležitost, tak je mi jedno, co hraji. Miluju ten pocit být součástí velkého tělesa, orchestru, mít všechnu tu hudbu kolem sebe.

Oblíbené jídlo?

Miluji pálivé a potom všechno, co nemusím sama vařit ☺ Přes co se ale nepřenesu, je dršťková polévka!

Domácí zvíře?

Máme doma pejska, fenku Sunny. Je kříženec se zlatým retrívrem, její maminka byla čistokrevná. Je to na ní poznat, má strašně moc ráda lidi, na všechny vrtí ocáskem, myslím, že by aji na zloděje vrtěla.

Kdybys mohla mít jednu superschopnost, co by to bylo?

Asi bych někdy ráda zastavila nebo alespoň zpomalila čas. Případně mi, že život utíká čím dál rychleji....

Je nějaká věta nebo dobrá rada, která tě ovlivnila, nasměrovala...

Moudrých vět je spousta, ale za mě je nejdůležitější nechat se v životě vést vlastním srdcem.

Co bys ráda řekla dětem na závěr?

Asi tím navážu na moji předchozí odpověď se srdcem: myslím si, že hudba patří k nejmocnějším klíčům, které srdce otvírají. A i když je jasné, že se vám, děti, často nechce cvičit a ani jít do nauky na ty křížky a stupnice, tak díky vašim rodičům dostáváte do života do rukou ten pomyslný klíč, kterým kdykoli budete moci otevřít srdíčko jak svoje, tak i ostatních. Tak kouzelnou a léčivou moc hudba má. ☺



-KH-

ROZHOVOR – maminka Hana Hozová



Tentokrát přinášíme i rodičovský pohled. Maminka Hanka je šéfredaktorkou nakladatelství Nastole, miluje hory, srší energií a nápady. Má dvě dcery, mladší Rozárka k nám chodí už pátým rokem. Daly jsme se do řeči ve škole na chodbě. A překvapení - učitelky z prvních rozhovorů jsou schované i v tomto.

Pracuješ jako šéfredaktorka v nakladatelství, mezi knihami. V dnešní době je všechno rychlé, barevné a elektronické. V čem vidíš pro tuto dobu hlavní smysl té klasické kultury, jako je literatura nebo to, co se učí děti v základní umělecké škole?

Jak říkáš, všechno je rychlé a já vidím přínos klasické kultury v tom, že podpoří člověka, aby se zastavil. Zastavil se a vnímal tady a teď ten okamžik, kdy hraje krásná hudba, kdy čte řádky knihy. A tomu dává příležitost, aby se spojil sám se sebou, se svým srdcem. Aby taky na chvíli v té zběsilé rychlé době cítil něco ze sebe. V tom já vidím přínos klasické kultury.

Rozárka má hodně hudebního programu, v ŽŠ, ve dvou ZUŠ, jste hudební rodina?

Moje nejbližší rodina, mamka, tatka, nebyli nějak hudebně založení, ale ta širší už ano. Dědeček hrál na housle, babička na klavír, strejda je multimuzikán, Míša Kulísková je moje sestřenice. 😊 Na návštěvách se vždycky hrálo a mně dělal vždycky strašně dobře zvuk houslí. Teď, když Róza hraje, víc si to uvědomuji. Mám pocit, že to otevírá duši, srdce, dokážu se pak i na sebe víc naladit. Tak jsem moc ráda, že hraje, přestože já nehraju. Ráda bych, aby se jí to taky tak dělo.

Chtěla jsem se zeptat, proč jste vybrali ZUŠ Veveří a proč zrovna housle, ale naznačuje to už asi první odpověď...

V jejích dvou letech už jsem musela do práce a každý rok jsem řešila, co o prázdninách. Takže jak to šlo, měla různé příměstské tábory. A jeden z těch táborů vedla Míša v Besedním domě, organizovala to Brněnská filharmonie. Někdy šla i na víc turnusů, chodila tam pak každý rok. Když byla ve druhé třídě, zavolala mi paní Zedeková, jestli by Róza chtěla chodit do houslí, že mají jedno volné místo. Do houslí? To je nějaká blbost, říkala jsem si, já nehraju, jak bych to tak asi udělala, nemám jí jak ty věci vysvětlovat, zkontrolovat, je to jeden z nejtěžších nástrojů, navíc to vrzání na začátku.... Ale prý si ji už vyhlédli na táborech, že je muzikální a že to půjde. Tak se do toho dala a naštěstí nakonec ani nikdy úplně nevrzala, to skřípění nás minulo. Jsem ráda, že jsem tomu dala šanci.

Hezká náhoda, že když jsi měla tak ráda housle, ozvali se vám právě s houslemi.

Jsem ráda, že jsem si obavy nechala rozmluvit.

Když jsem se před dvaceti lety poprvé potkala se svým manželem, taky jsem si myslela, že to je blbost. Hlavou. Ale někdy člověk musí poslouchat i to srdce. Tak v tomhle to bylo stejně.



To je milá analogie! A ty jsi chodila někdy do ZUŠky?

Byla jsem tam jednou. Tatka mě vzal v 1. třídě na talentovky na Kvapilce, Rozbrečela jsem se, udělalo se mi špatně a už mě tam nikdy nevzali. Pak mě strejda učil trochu na flétnu, umím nějaké koledy.

Máš nějaký metodický tip pro rodiče, jak překonat období krizí, doplnit motivaci...?

Nějaký tlak tam být musí. Ale na druhou stranu je úplně nedrtit. Měli by podle mě hrát každý den, to se nám teda nedaří. Když chtěla nové housle, slíbila jsem jí je, když bude cvičit. Teď jí říkám „máš nové housle, tak musíš cvičit!“ :-D A přestože tomu nerozumím, sedím při ní a poslouchám, jak hraje, protože ji to podle mě podporuje. Povzbudím ji, když potřebuje, pomůžu jí rozdělit si práci na nové skladbě na části, funguje to jako když se učí básničku.

Ona je ta emoční podpora někdy i důležitější než pomoc s notami.

Teď už je dcera v pubertě, takže ty emoce se stejně občas utrhnou, ale neberu si to osobně. Když jí navrhu, ať s tím teda skončí, reakce je, že to teda rozhodně ne!

Co Tě u nás pozitivně překvapilo?

Fajn učitelé. Ti, na které jsem narazila, mají úžasné pozitivní přístup a ty výsledky, co z těch dětí vytáhnou, neuvěřitelné. Mělo by se to víc prodat, třeba Popelka, co hráli před Vánoci, to bylo skvělé.

Co bys ve škole vylepšila?

Jediná věc, co bych tomu vytkla, je komunikace. O něčem se nedovím vůbec, o něčem na poslední chvíli. Většinou jsou to šikovnější děcka z aktivnějších rodin, tak bychom potřebovali řešit věci včas, aby bylo možné tomu přizpůsobit ostatní program. Nejlepší nějaký pololetní plán.

To je dobrý tip, rozhodně na tom zapracujeme. Máš srovnání i s jinou ZUŠ, kam tvoje dcera chodí. Doporučila bys těm, co se třeba rozmýšlí, naši školu?

Určitě, doporučila bych tuto školu. Má takovou větší štábní kulturu. Úroveň koncertů, nakonec i ta budova. Takže štábní kultura a pak možnosti někam se podívat, vyjet.

Co bys škole vzkázala?

Jste výborní, pojdte se ukázat, pojdte ven s těmi svými majstrštyky! Určitě by to bavilo i děti odjinud. Nebo třeba na Vánoce zpívat koledy u stroměčku před radnicí, u kapličky, to potěší i dospělé.

Opravdu máte co nabídnout.

-KH-



ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY – ČESKÝ POKLAD

V Česku se v základních uměleckých školách vzdělává přes čtvrt milionu žáků. Možná jste už zaslechli, že české umělecké školy jsou vzdělávací unikát. Čím to je a jak to mají jinde?

Kořeny

Víte, kde je nejstarší ZUŠ v republice? V Českém Krumlově. Hudba se tam vyučuje v budově v historickém centru města od 15. století. Základní umělecká škola ale oficiálně vznikla až za Josefa II, v roce 1780, funguje už tedy víc než 240 let.

S rozvojem všeobecného vzdělávání během 18. století bylo spjato i zakládání uměleckých škol a aktivity umělců a podporovatelů umění z různých společenských vrstev. V této době také vznikaly specializované předměty (kreslení a zpěv); význam měl i rozvoj uměleckých lidových aktivit, jednalo se zejména o zpěv a divadlo.

Umělecké vzdělávání v České republice se během dvou století ustálilo na vzájemně provázaném funkčním třístupňovém systému:

1. základní umělecké školy
2. konzervatoře a střední umělecké školy
3. akademie a vysoké umělecké školy



Součást základního vzdělávání

Základní umělecké školy z 80 % financuje stát, zohledňuje tak princip rovného přístupu ke vzdělání. Většinu těchto škol zřizuje kraj nebo obec, cca 93 %, zbylé školy jsou církevní nebo soukromé. Navíc je požadována odborná i pedagogická způsobilost učitele a příslušný stupeň jeho vzdělání.

Výjimečná je i spolupráce mezi uměleckými školami a ministerstvem (MŠMT ČR). Zástupci ZUŠ jsou poradními orgány MŠMT a mají vliv i na výuku uměleckých předmětů na základních školách. Ministerstvo podporuje rozvoj talentovaných žáků a porovnání úrovně jejich výsledků pravidelným financováním soutěží základních uměleckých škol.

Dostupnost

Široká síť škol – na území České republiky působí přes 500 základních uměleckých škol – zajišťuje vysokou dostupnost vzdělávání. Ačkoliv je vzdělávání částečně hrazené, jeho cena by neměla být pro někoho překážkou ve vzdělávání. Díky široké a dostupné síti ZUŠ se tak každý rok daří objevovat výrazné nové talenty.

Čtyři obory pod jednou střechou



V neposlední řadě je jednoznačně základní a systémovou předností oproti Evropě existence čtyř uměleckých oborů, které se na školách mohou vyučovat – hudební, taneční, výtvarný a literárně-dramatický. V mnoha evropských zemích existují školy zaměřené na umění, málokde je ale možné studovat více oborů na jedné škole.

Zahraniční systémy

Německo

Školy, které bychom mohly srovnávat s českými „zuškami“ se zde nazývají „jugendmusikschule“ jsou buď komunální, tedy městské, nebo soukromé. Častá je zde i soukromá výuka. „Kunstschulen“ se zase specializují na další umělecké obory.

Co se týče středních uměleckých škol, německé Konservatorium zpravidla označuje běžnou městskou hudebku. V celém Německu existují pouze asi tři instituce tohoto jména, na nichž lze získat diplom v hudbě a které lze přibližně srovnat s první polovinou studia na české konzervatoři. Z toho také mimochodem plyne, že hodně z toho, co se my učíme už na konzervatoři, musí němečtí studenti dohnat na vysoké škole. Na Hochschule se tedy běžně učí třeba intonace nebo harmonie.

Španělsko

V oboru vzdělávání tance a hudby se dělí do tří úrovní, na základní, střední a pokročilou, která odpovídá univerzitní úrovni. V oboru výtvarných a dramatických umění základní vzdělávání není, rodiče si musí poradit jinak, přihlásit se mohou ve většině oborů až k vyššímu odbornému vzdělávání.

Itálie

V Itálii existují školy pro hudbu, výtvarné umění a tanec. Hudební školy jsou často součástí místních kulturních institucí.

Finsko

Finský model klade důraz na rozvoj kreativity a individuálních schopností žáků.

Děti se učí v menších skupinách s důrazem na vlastní tvorbu a svobodný umělecký projev. To vede k větší samostatnosti a radosti z učení.

Finský model je spolu se slovenským tomu našemu podobný asi nejvíce.



Japonsko

Zaměřují se na disciplínu a preciznost. Hudební a výtvarné školy v Japonsku často propojují tradiční umění s moderními prvky, což přináší jedinečnou kombinaci výchovy a inovace.

Spojené státy

Něco jako dotované privátní hodiny na našich ZUŠ, zvláště pro velmi talentované děti, to v USA neexistuje. Hudební výchova se učí na základních i středních školách jako volitelný předmět, přesto má snad každá střední škola nějakou svoji žákovskou kapelu. Umělecké programy v USA často podporují interdisciplinární vzdělávání.

Závěr

Pro mnohé evropské země je náš systém považován za modelově dokonalý a vzorový – je příkladný svou propracovaností, funkčností a možnostmi smysluplné spolupráce s dalšími školami, kulturními institucemi a veřejnou správou. Studium umožňuje rozvíjet komplexně umělecké nadání a snahou je, aby v rámci studia v kterémkoli oboru byl vychováván kulturně a esteticky vnímavý člověk. -KH-

Zdroje

Mgr. Tomáš Kolafa https://www.umeleckevzdelavani.cz/archiv/data/DF_sbormik_prispevku_web.pdf
<https://www.zussvitavy.cz/clanek/ceske-zusky-nemaji-v-evrope-obdoby-na-jejich-zachranu-zalozila-fond-magdalena-kozena-3>

PhDr. Renata Horáková https://www.ped.muni.cz/wmus/studium/doktor/teoreticke_reflexe_hv_10_2/horakova.pdf
<https://www.umeleckevzdelavani.cz/download/CZ-web-sbornik.pdf>



NAŠI ŽÁCI V PROJEKTU S ČESKOU FILHARMONIÍ

Možná jste na našem Facebooku zahlédli krátké zprávy o tom, že se naši tři žáci účastní projektu s Českou filharmonií – společně nacvičí program koncertu. Jak to probíhá a co říkají sami účastníci?

Společný orchestr žáků ZUŠ a hráčů České filharmonie 2025

Tento projekt vzniká ve spolupráci České filharmonie a Asociace základních uměleckých škol (AZUŠ ČR) už od roku 2014. Orchestr tvoří zhruba šedesát žáků ZUŠ do 21 let a třicet filharmoniků. Pro každý ročník jsou osloveny ZUŠ ze tří až čtyř krajů, během čtyř let se tak vystřídají všechny. AZUŠ navrhuje žáky do projektu a také zajišťuje komunikaci s jednotlivými ZUŠ po celou dobu průběhu akce. Česká filharmonie je ve spojení s členy orchestru České filharmonie a stará se o produkční stránku jednotlivých setkání.



Společný orchestr se setkává od ledna do června na přípravných zkouškách, kde jsou žákům oporou jak filharmonici, tak jejich pedagogové. Vzniká zde jedinečné propojení, kde si mohou být vzájemnou inspirací nejen mladí hudebníci a zkušení hráči, ale právě i pedagogové. Po úvodním setkání probíhají zkoušky pod vedením dirigenta Petra Altrichterera a jeho asistenta Dominika Pernici. Jsou celkem čtyři – dvě sobotní, víkendová a pak týdenní soustředění zakončené samotným koncertem, který bude v neděli **22.6. v 17 h v pražském Rudolfinu**.

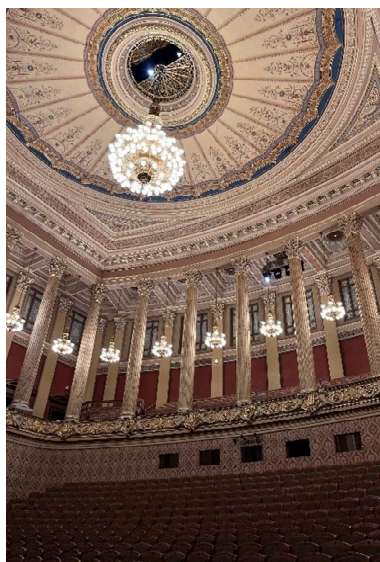
Repertoár ročníku 2025 bude velmi pestrý a převážně taneční. Navrhl ho sám pan dirigent Petr Altrichter. Zazní např. Slovanský tanec od A. Dvořáka, Polka z Prodané nevěsty od B. Smetany nebo Valsetriste od J. Sibelia.

První dojmy našich účastníků

„Český školský systém je v tomto výborný, máme státní školy, díky kterým mohou vznikat i takovéto projekty. To je opravdu výjimečné. Pro děvka, co se třeba připravují na konzervatoř, je to perfektní praxe. Protože co po konzervatoři? Sólista je jeden za deset let, ostatní jdou hrát do orchestru. A když už mají tuto praxi, od hudebky, je to úžasné,“ říká paní učitelka **Věra Mikulášková**, která má v projektu dvě violoncellistky, Lidušku a Magdu.



„Příjemně mě překvapila celková organizace a přístup místních koordinátorů, kteří se snažili propojit nejen žáky ale i učitele prostřednictvím sociálních aktivních her. Od druhého setkání už studenti pracují sami za sebe pod vedením jak dirigenta, tak vedoucích jednotlivých skupin, kdy pedagogové již vše sledují jen z povzdálí. Přes přátelské klima je však v orchestru a na zkouškách vyžadována téměř profesionální koncentrace od všech zúčastněných, což já osobně vnímám jako jeden z největších benefitů této akce. Mladí muzikanti tak přičichnou k tomu jaké to je pracovat v profesionálním tělese špičkové úrovně“. popisuje klima akce pan učitel **Jan Bělohávek**, který pedagogicky vede houslistu Štěpána.



„Zaujalo mě velké věkové rozpětí účastníků, jsou tam děcka tak od 12 do 19 let, a taky jak to mají organizátoři hezky nachystané, mají v tom pořádek,“ říká houslista **Štěpán Jahoda**. Jsou skladby náročné? „No, lehké to není. :-D Ale myslím, že kdybych se na to víc připravil, bude to v pohodě.“

A **Magdaléna Bártková** doplňuje: „Není to jen o hraní, ale i o tom, ať se navzájem poznáme. Měli jsme seznamovací hry, během soustředění máme slíbený i nějaký program po Praze. Co se týče hraní, některé skladby jsou dost náročné, je tam i hodně běhů, tak to bude chtít hodně vycvičit, ale některé jsou v pohodě. Pro mě bylo fajn, že i když je to náročné, tak jsem se tam docela držela, dobrý pocit, že se v tom chytám! A prostory jsou taky úplně skvělé, Rudolfinum je nádherné.“

„Nejlepší na tomto projektu je ta zkušenost. Kdo může říct, že měl příležitost si zahrát v Rudolfinu s filharmoniky? Je skvělé, jak se můžeme potkávat s ostatními studenty ZUŠ z různých koutů republiky. Překvapilo mě, že nás (prozatím) dirigoval mladý dirigent. Musím ale říct, že se mi s ním dobře hrálo. Nejtěžší je samozřejmě to celé čistě a v tempu odehrát. Trávíme nad tím všichni celé hodiny, ale těšíme se na výsledek,“ uzavírá **Ludmila Šťastná**.

Přejeme Magdě, Lidušce, Štěpánovi i jejich učitelům hodně sil, trpělivosti a radosti z krásné práce!

Klára Hrivňáková

Česká filharmonie



OHŇOSTROJ V HLAVĚ

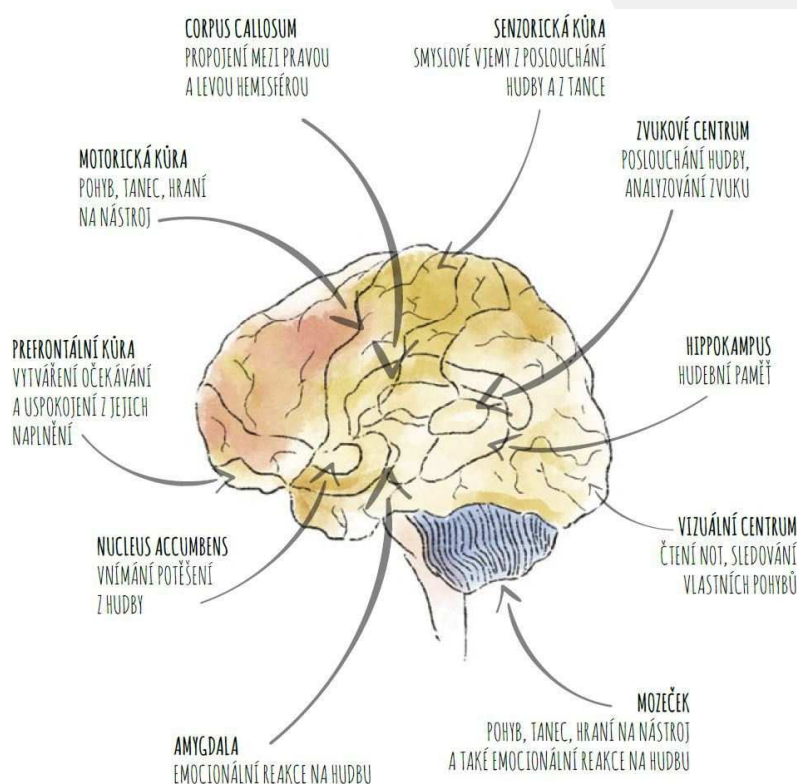
Narazila jsem na zajímavé pojednání o tom, jaký vliv má hudba na lidský mozek. S laskavým svolením autorky Slávky Kubíkové vám z něj nabízím část k přečtení. Více pak v knize Klub nerozbitných dětí.

Aby byl důkaz vlivu hudby na intelekt korektní, stačilo by udělat takovýto pokus: Vzít skupinu dětí, řekněme šestiletých, které bychom během delšího období, dejme tomu devět měsíců, donutili podstoupit *muzikantský trénink*. A najít druhou skupinu šestiletých, co by během tohoto období hudbu naopak ignorovala – a změřit, zda a jak by se oběma skupinám zvýšilo IQ.

Nepřekvapí vás, když řeknu, že tento pokus už někdo udělal a že IQ se víc zvýšilo dětem, jež dostávaly lekce hudby. V tomto pokusu dokonce vystupovala třetí skupina dětí, která celý rok strávila na divadelních prknech v kroužku herectví. Ani to jí ale nepomohlo zlepšit si intelekt o tolik, o kolik si ho zlepšily děti, co se věnovaly muzice.

Moderní věda dokáže však i jiné triky než jen měřit školákům intelekt. Například dívat se lidem přímo do hlavy. Slouží k tomu snímače – jako PET a MRI – které ukazují mozkovou aktivitu přesně na místech, kde vzniká. Bylo by zajímavé zjistit, jak to v mozku vypadá během toho, když člověk provádí různé činnosti – při kreslení, sportu či poslouchání hudby. A když je něco velmi zajímavé zjistit, je dost pravděpodobné, že to někdo už zjistil.

Výsledky překvapily i samotné vědce. U žádné činnosti totiž neblíkal mozek tak moc jako právě při poslouchání hudby. Už jen samotný fakt, že člověk sedí a poslouchá melodii, mu aktivuje mozek na tolika místech, že by tomu sám nevěřil. Avšak když tento experiment provedli s hudebníky během toho, když hráli, obrazovky MRI skenerů skoro vybuchly. V hlavě hudebníků se totiž děje megaparty s fantastickým ohňostrojem.



Když se na to člověk podívá trochu střízlivě, je to vlastně logické. Při hraní na hudebním nástroji musí hudebník ve zlomku sekundy propojit poslouchání, sledování, čtení z not, jemnou motoriku, paměť a emoce. Musí najednou vyřešit minulost, přítomnost i budoucnost. To, co zahráje v daném okamžiku (což například v případě hry na klavír znamená jen takovou maličkost, jakou je trefit přesně určené tóny přesně určenými prsty, ze kterých každý stlačí klávesu přesně určenou silou), vyplývá z toho, co zahrál před chvílí, i z toho, co bude hrát o zlomek sekundy později. Proto se při hraní mozek opravdu nenudí – aktivuje se v něm téměř všechno, co tam existuje.

A když se takové velkolepé věci v hlavě dějí od dětství, denně a ve velkém, výsledky na mozku jsou podobné těm, které na svých bicepsech pozorují milovníci fitness. A to doslova. Oliver Sacks, významný neurolog a autor více bestsellerů, o tomto fenoménu říká: „Identifikovat mozek výtvarníka, spisovatele či matematika by bylo pro anatoma těžké. Ovšem mozek profesionálního muzikanta by rozeznal bez mrknutí oka.“ (Musicophilia: Tales of Music and the Brain, 2007)

Kdy začít

Brzký start má mnoho výhod. Je to věk, kdy děti nasávají svět plnými doušky a jsou fascinované čímkoliv – broučkem na cestě, kamenem v potoce a o to víc věcičkami, co vydávají zvuky. Tato přirozená fascinace zatím ještě není překryta spekulujícím rozumem, který pochopil, že existuje slovo „nuda“, „tablet“ a „proč?“. Období před sedmým rokem je zároveň podle vědců věk, kdy ty zázraky, co dělá hudba s mozkem, fungují nejužasněji.

Podobně jako u čtení knih platí i u hudby, že čím dříve si dítě vytvoří návyk, tím jsou vyšší šance, že návyk přetrvá. Když si v pěti letech zvykne, že se chodí do hudebky, identifikuje se s tím a později to bude brát jako normální součást života. Navíc, toto je fáze, v níž děti obvykle mají ve svých manažerských kalendářích ještě dost volného místa. Ještě nebývají přetíženy školními povinnostmi, úkoly a kroužky. Zařadit formální organizovanou aktivitu do programu je proto vcelku jednoduché. A když přijde čas většího stresu a tlaku na výkony, návyk chození na hodiny hudby a cvičení už bude pevnou součástí jejich života. A kvalitní hudební základy z mladých let jim zároveň ulehčí cestu k opravdovým muzikantským výkonům. Na ty dozrává čas až tak okolo desátého roku života. Každopádně, jestli se začne ve třech nebo v sedmi... důležité je zejména to, aby se začalo.

Je pravděpodobné, že se z dětí právě díky hudebce stanou tvorové s bystřejším rozumem, spolehlivější paměť a vylepšenou schopností soustředění, koncepčního myšlení i řešení problémů. A není vyloučeno ani to, že je lekce hudby posunou směrem k Beethovenově či Einsteinově genialitě. Kdyby se však nic z toho nestalo, tak to nejmenší, co se jim může stát, je, že získají hlubší vztah k hudbě. A tím se jejich život stane bohatším a krásnějším.

Pár důležitých bodů na závěr

- ❖ Hudba rozvíjí schopnosti dítěte tak jako nic jiného:
motoriku, paměť, kognitivní schopnosti, koordinaci, soustředění, vytrvalost, empatii.
- ❖ **Obklopujte děti hudbou od malička.** Zpívejte jim, pouštějte jim hudbu a berte je na koncerty.
- ❖ **Naučte děti poslouchat klasickou hudbu.** Budou klidnější, empatičtější a vzdělanější.
- ❖ **Vedte děti ke hře na hudební nástroje.** Stačí, když začnou v první třídě. Když však projevu výrazné muzikantské sklony, zvažte i dřívější začátek.



Jak se Duháček a Flekáček snažili být stejní



VTIPY Z MOŘE

K lednovému mezinárodnímu dni tuleňů, lachtanů a velryb vznikla ve výtvarce spousta krásných obrázků. Doplněno o vtipy ☺

Jak probudíte žraloka z odpolední siesty?
Zavoláte: „Muž přes palubu!“

V Tichém oceánu objevili křížence žraloka a zlaté rybky. Plní poslední tři přání.

Rybce se konečně podařilo dostat ven z rybářské sítě. Z posledních sil doplávala pod kámen, zapnuła mobil a zděšeně čte: „Vítejte zpátky v síti...“

Evička se ptá maminky:

„Maminko, je pravda, že plavání zeštíhluje?“
„Ano, Evičko. Plavání skutečně zeštíhluje.“
„Tak mi řekni, co dělají ty velryby špatně.“

Povídá jeden žralok druhému:
"Člověk je v podstatě dobrý."

SOUBORY: CIMBÁLOVÁ MUZIKA ZUŠ VEVEŘÍ

V minulém čísle jsme Vám představili náš nejmladší soubor. Nyní se podíváme naopak na ten, který působí už několik desetiletí. A stále pod stejným vedoucím! Právě on vám jej zde představí.

Tradice cimbálové muziky při ZUŠ Veveří se odvíjí přibližně od roku 1988, kdy na školu (tehdy ještě Lidovou školu umění) nastoupil pedagog Martin Zeman. V té době ve škole nepůsobil kromě pěveckého sboru žádný jiný soubor. Obsazení muziky se každým rokem různilo. Houslistů byl vždy nedostatek. Pedagogové tehdy zastávali názor, že se děti v souborech "zkaží". To se naštěstí v dalších letech postupně změnilo. Repertoárově nebyla muzika vyhraněna. Většinou ke konci školního roku rozšířila své řady o další nástroje, a přetransformovala se v barokní, komorní, malý symfonický nebo muzikálový orchestr, který pod taktovkou M. Zemana doprovázel nejtalentovanější žáky ZUŠ na slavnostních koncertech a muzikálových představeních v brněnském Besedním domě, v Janáčkově i v Mahenově divadle.

V současné době navštěvuje soubor v průměru přes dvacet mladých muzikantů, věkový průměr členů muziky je mezi 9 a 19 lety. Mladší hudebníci se učí od těch zkušenějších (kteří ovšem před léty začínali stejně), a tak se to po pár letech nenásilně obnovuje. Častokrát se obtížnost daného partu přizpůsobuje technickým možnostem začínajících mladých muzikantů.

Repertoár cimbálové muziky tvoří úpravy lidových písní a tanců, nejen z většiny moravských folklorních regionů, ale i ze Slovenska, Maďarska a Rumunska. Velký podíl v interpretaci je věnován improvizaci. Žáci nejsou zcela svázáni notovým zápisem. Ten je mnohdy jen návodem, jak písničku dál rozvinout.

Trochu netradiční přístup

Cimbálová muzika ZUŠ Veveří má "neomezený" počet primášů (houslistů, kteří se mohou postavit před kapelu, udat tempo, řídit, kdy je mezihra, nebo kdy se zpívá, ...). Každý z houslistů má možnost si to vyzkoušet.

Občas se objevují pokusy o to, jak muzikanty "zašněrovat do lidových krojů". Tuto vymoženost přenechává vedoucí muziky M. Zeman zaběhnutým folklorním souborům, které mají velký arzenál krojů všech velikostí a většinou i patřičný personál, který se o vše stará.



Cenné zkušenosti

Mladí muzikanti získávají v cimbálové muzice cenné zkušenosti s interpretací lidových písní mnoha kultur, učí se samostatnosti při zkouškách i vystoupeních. To vše mohou postupem času využít (a využívají) v jiných podobných seskupeních, kterých je v Brně i na celé Moravě velká řada.

Cimbálovou muziku můžete slyšet na větších koncertech ZUŠ, pravidelně se zúčastňuje přehlídky Muzikanti hrajte v KD Rubín a j.

Martin Zeman



Zkušený vedoucí souboru

Martin Zeman je cimbalista, kontrabasista, a aranžér s praxí v Slovenském ľudovém umeleckém kolektivu – SĽUK v Bratislavě, v Brněnském rozhlasovém orchestru lidových nástrojů – BROLN, ve vojenském uměleckém souboru Jánošík - dnes Ondráš, ve Slezském souboru Heleny Salichové v Ostravě, v CM Vonica z Krumvíře a řadě dalších.



SOUBORY: ENSEMBLE MIDIVERSA

Již sám název tohoto uskupení odkazuje na brněnský profesionální soubor Ensemble Opera Diversa jehož je Jan Bělohlávek spoluzakladatelem.

Ambicí souboru je vytvořit jakousi platformu „diversní“ přípravky, kde přijdou mladí hráči do kontaktu zejména s artificiální (vážnou) hudbou 20. a 21. století. Naučí se v ní lépe orientovat a seznámí se s novými interpretačními postupy.

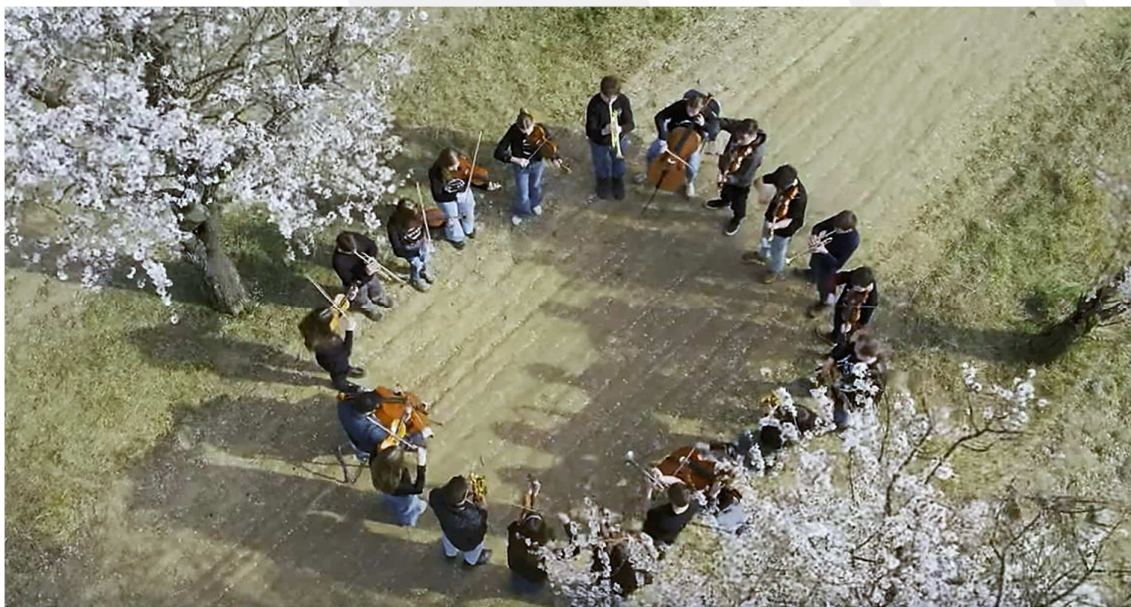
Často pracuje také s filmovou hudbou nebo s originálními úpravami známých melodií. Jsou to oni, kdo natácel spolu se školním sborem loňský úspěšný videoklip Maminkám v květnu 2024. Předtím v prosinci 2023 nastudovali koláž koled v soudobé aranži, kterou najdete na Youtube pod názvem Adventní přání ZUŠ Veveří. (Teď to sice není aktuální, ale za tři čtvrtě roku jako když najdete!) V tomto případě se pro změnu jednalo o spolupráci se staršími žákyněmi tanečního oddělení.

Soubor se nevyhýbá také dílům hudebně dramatickým. Inauguračním koncertem souboru bylo představení autorské opery *Psí svět* (Ondřej Kyas, Pavel Drábek) v rámci festivalu Moravský podzim 2022. Zde se zapojil také sbor i žáci a žákyně dramatického i tanečního oboru. Cílem je v budoucnu každoročně uvádět premiéry současných nejen brněnských autorů.

Co se týká počtu členů, záleží na konkrétním projektu, ale mívá i přes 30 hráčů. Jde o náš největší školní orchestr. Ať jich je zrovna méně nebo více, vždy je to velkolepé.

Jan Bělohlávek, Klára Hrivňáková





PLÁN AKCÍ 2. POLOLETÍ

ÚNOR

- 4. 2. Divadlo od slova „dívat se“
- 5. 2. Taneční přehlídka, soutěž ZUŠ MŠMT
- 6. 2. Hudební podvečer
- 10. - 16. 2. Jarní prázdniny
- 24. 2. Pěvecký koncert, Barokní sál
- 25. 2. Hudební podvečer
- 26. 2. Hraje celá rodina, Barokní sál
- 28.2. Soutěž ZUŠ MŠMT bicí - okres. kolo

BŘEZEN

- 5. 3. Koncert žáků, Barokní sál
- 5. 3. Brněnský kytarový večer
- 6. 3. Vernisáž prací výtvarného oboru, sál školy
- 11. 3. Hudební podvečer
- 20. 3. Hudební podvečer
- 27. 3. Hudební podvečer

DUBEN

- 1. 4. Aprílový koncert smyčce, KD Rubín
- 4. 4. Soutěž ZUŠ MŠMT bicí - krajské kolo
- 8. 4. Hudební podvečer
- 9. 4. Kuželky - výchovný koncert, Vlčnov
- 10. 4. Soutěž ZUŠ MŠMT - orchestry
- 15. 4. Slavnostní koncert, Konvent
- 17. - 21. 4. Velikonoční prázdniny
- 24. 4. Hudební podvečer
- 27. 4. Taneční vystoupení (G.Hrabalová)
- 29. 4. Hudební podvečer
- 30. 4. Absolventský koncert, Barokní sál

KVĚTEN

- 5. a 13. 5. Talentové zkoušky
- 6. 5. Hudební podvečer
- 12. - 16.5. Talentové zkoušky VO
- 21. 5. Koncert žáků, Barokní sál
- 22. 5. Hudební podvečer
- 25. 5. Absolvent. koncert, JAMU
- 26. - 30. 5. Postupové zkoušky

ČERVEN

- 3. 6. Absolventský koncert, Křišťálový sál Staré radnice
- 3. 6. Představení LDO
- 8. 6. Taneční vystoupení (P. Šebíková)
- 11. 6. Absolventský koncert, Barokní sál
- 17. 6. ZUŠka na vzduchu
- 18. 6. Vernisáž absolventské výstavy
- 19. 6. Absolventský koncert, sál školy
- 20. 6. Minská open
- 22. 6. Koncert České filharmonie + ZUŠ, Rudolfinum, Praha

**Jednotlivé termíny se mohou z vážných důvodů změnit.
Prosím sledujte pravidelně webové stránky nebo facebook školy.**

PROČ NÁZEV VÝTAH?

Protože ZUŠ Veverí pro vás může a chce být výtahem:
Nastup si a nech svůj talent růst,
tvoje ZUŠka ti pomůže dosáhnout vyšších pater tvých schopností.
Vytáhne vás taky do světa, něco jako Wonkův skleněný výtah. :-)

V neposlední řadě je to výtah z pestré školní činnosti, z toho,
co se v poslední době u nás ve škole událo a co je v plánu.

A nakonec **VÝ**tvarný – **TA**neční – **H**udební.
Chybí tady dramaťák. Že by to byl Dr. Výtah?

*Děkujeme za inspiraci Magdě Zemanové a vám všem,
kteří jste se zapojili do ankety o výběr názvu časopisu!*

Tento školní časopis vydává
Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace
Veverí 944/133, 616 00 Brno
e-mail: media@zusveveri.cz, tel.: 737 811 152
www.zusveveri.cz

